

SI LA TERRA PARLÉS...

- *No em queda massa temps!* - va dir la Terra amoïnada.
- *No diguis això!, segur que encara podem fer alguna cosa per curar-te i que deixis d'estar malalta!* - va dir-li la Lluna amb optimisme.
- *Ja fa més de 1.000 anys que dius això, Lluna, i encara no he vist que millori. Cada cop estic pitjor i no podem fer res per curar-me.* – va explicar la Terra amb tristesa.
- *Tranquil·la, Terra, que la gent cada cop és més conscient del mal que et fan i inventen més coses per no contaminar i aprofitar els **recursos naturals**.*
- *És veritat, potser m'estic preocupant massa. Segur que aviat estaré millor!* - va dir la Terra una mica més tranquil·la.
- *No crec!* – va interrompre el Sol. *He sentit a parlar d'una cosa anomenada **canvi climàtic** que fa que els rius s'assequin, que hi hagi incendis als boscos produïts per onades de calor, pluges intenses i sobtades que provoquen greus inundacions, més desgel als pols... I el canvi climàtic està acabant amb la **biodiversitat** de la Terra.*
- *Tu sempre tan pessimista, Sol!* – va exclamar la Lluna.
- *Jo confio en els habitants de la Terra! Ja veureu com aconseguiran que deixis d'estar malalta!* – va dir la Lluna tota convençuda.

La Lluna tenia raó. Després d'un temps, la Terra es va començar a trobar millor. Les persones es van adonar que havien de fer alguna cosa per aturar el canvi climàtic. Van començar a plantar més arbres, en lloc de talar-los, van augmentar l'ús d'energies renovables, van utilitzar més el transport públic i vehicles no

contaminants. En definitiva, van ser conscients que havien de tenir més cura de la Terra.

La Terra per fi va somriure i li va dir a la Lluna:

- *Tenies raó, Lluna! Havíem de confiar més en les persones.*

*JANA SANAHUJA PLANES
COL·LEGI EPISCOPAL - LLEIDA*